

BİR ACI KAHVE

Amin Maalouf'un "Empedokles'in Dostları" adlı kitabı Yapı Kredi Yayınları'ndan çıktı. Kitap kelimenin gerçek anlamıyla koşa koşa okunuyor ve nefes nefese bitiyor

Ayşen GÜVEN/ aysenimsi@gmail.com

Türkiye'de sıkı takip edilen Lübnanlı yazar Amin Maalouf, 8 yıl aradan sonra "Empedokles'in Dostları" ile okurun karşısında. Kitaplarında iyi tanıdığı Asya ve Akdeniz çevresinin iklimini, ışığını, kültürünü, söylencelerini sokaklarında gezermiş sularında yüzermiş gibi hissettiren Maalouf bu defa Atlas Okyanusu kıyısında küçük bir adaya götürüyor okuru.

Yapı Kredi Yayınları'ndan çıkan ve Ali Berktaş tarafından çevrilen kitap kelimenin gerçek anlamıyla koşa koşa okunuyor ve nefes nefese bitiyor. Bizi nerelerde gezdireceği, kimlerle tanıştıracığı merakı yanına kurgusal hikâyesinde bu defa "Empedokles'in Dostları"nı tanıma arzusunun da yanına alıyor.

Bu nedenle romanın triklerini ele verecek bir şey söylemekten sakınarak sunu belirtmeliyim ki kitap hakkında iddia edildiği gibi geleceğin olduğu kadar bizzat bu çağın da anlatısı.

Dünyanın sonu

Amin Maalouf "Ölümcül Kimlikler", "Çivisi Çıkış Dünya" ve "Uygarlıkların Batışı" kitaplarının izinden gidiyor ve insanın

insana karşı vahşetinin, doğa üzerindeki tahribatının sonucunu hatırlatarak dünyanın sonunun geldiğini

BİR CÜMLE

"Dünya bizim olmaktan çıkmışsa yüz elli yıl daha fazla yaşamak ne işe yarar?"

varsayıyor yahut sonlu bir dünyada olduğumuzu fark edelim diye çanları çalıyor. Ve kurduğu distopik teknolojiye, bilime, tıbbı yaslanan "Empedokles'in Dostları"nı sahneye çağırıyor. Antik Yunan'ın medeniyet, demokrasi gibi temel insani değerleriyle gelen bu dostlar dünyanın kurtuluşu için zamana dokunuyor. Roman böylece tarihin kadim, köklü, insana yakışır ve ilerici pek çok dönemine çeşitli şekillerde ayak bastırıyor.

Büyük kompo teorileri, devletlerin irili ufaklı oyunları, manipülasyonla yürüyen basın, algısının yönetilmesine teslim olan bir halk, militarizme sığınan egemenler, çığnayan hukuk, birey olacakken yalnızlaşan sosyal varlık: insan, zaafı besleyen bir çılgın düzen, aşka, dostluğa, değişime karşı inançsızlık; nefrete, ayrımcılığa ayarlı, tanımadığına her daim öfkeli kümeler; nükleer bombalar, kimyasal silahlar, katliamlar... Evrenin neresinde hangi zamanda gerçeküstü ki artık! Bence Maalouf tam da durduğumuz çizgide beterin

beterinde yani doğanın akışını bozan bu sarhoşluktan ayıltacak bir acı kahve sunmuş bize.

Dünyayı kim kurtaracak?

Mesela romanda "Hastalığın ve oluşumun gücünün her şeye yettiği zamana nasıl dönüşebilir ki?" deniyor: Koronavirüs salgınıyla o zamana dönmedik mi? Bir düşünün. Bu sayede kırımızdan, pasımızdan bir nebze arınan yer küre nefes almadı mı? Dünyanın sonlu olduğunu roman ve yaşam bize birlikte fısıldıyor sanki!

Peki, sahiden bu dünyayı kim kurtaracak? "Empedokles'in Dostları" mı gelecek aramızdan mı çıkacak dostlar! Düşünmeye değer.